

ມາໂລສສມາກົມ

EDITORIAL

บรรยายการสำหรับการพัฒนา

เนื่องจากการพัฒนานี้ต้องอาศัยความมั่นคงของสถานการณ์เพื่อที่รัฐบาลจะได้สามารถดำเนินการใดๆ ให้ส่งหน้าและสามารถเลือกวิธีการพัฒนาที่ถูกต้องเหมาะสมได้ แต่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมต้องกระทำกันภายใต้สถานการณ์ทางการเมือง ยังเป็นเสมือนหนึ่งภาระกับปักคุณอยู่เบื้องบนและขยายกำหนดนี้มีลักษณะค่อนข้างยากต่อการแปรปรวน บัญชาของประเทศไทยที่ต้องการพัฒนาจึงมีคุณว่า จะทำให้การแปรป่วนนั้นอยู่ที่สุด หรือนานๆ ครั้งจึงจะเกิดการแปรป่วนสักทีโดยย่างไร

ในบทบรรณาธิการนี้จะได้พิจารณาบัญหาที่เกี่ยวกับเรื่องความคุ้มครองการพัฒนาโดยเฉพาะในเมือง การเมือง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าเป็นเรื่องบัญหากลุ่มคนของประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวพันกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม

ในระยะเวลาสองสามอาทิตย์ที่ผ่านมา ประเทศไทยพยายามมิวินิสต์ให้ประกาศทำท้าทายประเทศไทย อย่างเปิดเผยว่าประเทศไทยคือคั่งคั่งประเทศค่าไม่แพงเช่นเดือนอนุรักษ์ แต่ได้ใช้ความพยายามขยายการก่ออาชญากรรมสูงเรียนรู้ของประเทศไทยอย่างหนักขึ้นมากที่สุด โดยได้เริ่มนัดหมายประเทศไทยที่อยู่ใกล้ชิด ประเทศไทยและในหลายด้านถูกจังหวัดในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรับฟังในประเทศไทยเข้มเมื่อเร็วๆ นี้ทำให้เหตุการณ์เป็นที่น่าห่วงกลัวมากขึ้น ยิ่งกว่านั้น ปัจจุบันมีบัญหากลุ่มคนของประเทศไทยยังดูกรุงเทพฯ เหตุการณ์ทั้งหมดจึงมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจการค้าและการลงทุน ประชาชนของรัฐบาลส่วนใหญ่ได้รับความเดือดร้อนในการประกอบอาชีพ และได้รับประโยชน์จากการพัฒนาไม่เต็มที่ ดึงขนาดที่รัฐบาลต้องประกาศเขตปราบปรามใน 29 จังหวัด และใช้บุคลากรกว่า 90 ล้านบาทเพื่อการนี้

ทั้งเหตุการณ์บันส์สนพูนท์ชั่นพร้อมๆ กันเช่นนี้ จึงสมควรที่พากเราชาวไทยจะหาเวลาคิดทบทวนว่า เดียวสิ่งใดที่ประเทศไทยมีแต่อกซุกหนึ่งซึ่งเป็นหัวเสียหัวต่อแล้ว เพราะเหตุการณ์ร้ายตั้งกล่าวหาจะคงอัตราการพัฒนาต่อไปนี้ให้ต่ำลงมากเกินกว่าที่ประเทศไทยชั่งแสวงโอกาสในการพัฒนาความเจริญให้เต็มที่จะยอมได้ พากเราควรจะต้องเอาใจใส่และช่วยเหลือที่ทางแก้บัญชาของเหตุการณ์ในหัวเสียหัวต่อที่อย่างเคร่งเครียดและจริงจัง มีระดับนี้แล้ว เราอาจจะต้องนำเอาทรัพยากรของรัฐที่มีอยู่อย่างจำกัดนั้นทุ่มเทให้ไปในศักดิ์สิทธิ์ การปราบปราม เป็นเวลานาน ป้ออย่างน่าเสียหาย จนไม่เพียงพอในการที่จะนำไปปฏิบัติสิ่งใดขึ้นมาให้เห็น ถังเช่นที่หลายประเทศตั้งประஸบอยู่และหากไม่แก้ไขหรือแก้ไขได้ไม่ดี สถานการณ์อาจเลวร้ายลงไปจนเข้าขั้นแก่ยากแก่ที่

ความจริงเป็นเหตุการณ์ที่บัญชาที่ประเทศไทยใหม่ๆ จะต้องประสบไม่รู้สึกเรื่อง แต่เป็นบัญชาซึ่งมีผลต่อกันโดยเฉพาะแก่ประเทศไทยที่ต้องการการพัฒนา ดังที่ศาสตราจารย์ ดร. มิลตัน อีสเมน ผู้มีชื่อเสียงในศักดิ์สิทธิ์การพัฒนาบริหารศาสตร์และปัจจุบันเป็นผู้อำนวยการโครงการกิจกรรมระหว่างประเทศ แห่งมหาวิทยาลัยคอร์เนลล์ เคยสรุปไว้ว่า รัฐในยุคของการพัฒนานี้ ต้องการความสำเร็จอยู่ 2 อย่าง คือ (1) การสร้างชาติ (Nation Building) และ (2) การสร้างความก้าวหน้าในทางเศรษฐกิจและสังคม (Economic and Social Progress) งานทั้งสองอย่างนี้มี

ส่วนเกี่ยวพันกันและมักจะต้องแบ่งทรัพยากรชั่งกันและกันเสมอ การที่จะจัดให้ประเทศไทยประสบความสำเร็จทั้ง 2 ด้านจึงตกลงเป็นภาระอันหนักแก่ผู้นำของประเทศไทย ซึ่งในทางประเทศไทยจะให้สำเร็จเพียงข้อ 1 ข้อเดียวก็ยังอยู่แล้ว แต่นับเป็นโชคที่ชูงชาชนชาวไทยที่บรรพบุรุษในการล่าอน และรักบุรุษของประเทศไทยในระยะพัฒนาได้ช่วยกันรักษาความเป็นอันหนึ่งอันเดียว กันเชิงชาติไว้ ให้อย่างน่าสรรเสริญ เรายังสามารถทั้งหน้าตั้งคาดั้งนาประเทศมาแท่ทัวเดียวจนมีวัตรความเดิบโดยในขั้นสูงเช่นนี้

ข้อคิดของประเทศไทยก็คือว่า ประเทศไทยมิใช่เป็นประเทศไทยที่ได้รับเอกสารหัวข้อเกิดขึ้นใหม่ หากเป็นประเทศไทยที่มีอิสรภาพมาช้านานแล้ว หลังจากที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชได้ประกาศเอกราชขึ้นมาครั้งสุดท้ายเมื่อประมาณ 200 ปีมาแล้ว ประเทศไทยก็ได้สะสมความเป็นเลิศแห่งศรัทธา และยังสามารถต้านทานอิทธิพลของฝรั่งเศสและอังกฤษคั่วอยู่โดยทางการทุกในรัชกาลที่ 5 ได้ สามารถรวมผู้ที่มีเฝ้าและเชือชาติต่าง ๆ ภายใต้ประเทศไทยให้ตรงชื่ออยู่ร่วมกันได้อย่างสนิทสุข สามารถประคองตัวให้พ้นจากความหาย茫และการเสียชาติให้เกิดมหาอำนาจในสังคมโลกครั้งที่ 2 และสามารถทนทานต่อการปฏิวัติรัฐประหารที่มีอยู่บ่อยครั้งนั้นให้จบลงเช่นกัน 2000 (ค.ศ.) การณ์ทั้งนี้นับว่าเป็นทรัพย์สินอันล้ำค่าของประเทศไทยซึ่งผิดกับประเทศไทยใหม่ ๆ มากมายในโลกซึ่งยังอยู่ในระยะรวมเฝ่านชั้นเป็นประเทศไทย หรือประเทศไทยก่า ๆ ที่ถูกการคุกคามจากภายนอกและภายในจนต้องมัวแต่จัดระเบียบแบบแผนการปกครองให้เรียบร้อยจนไม่มีโอกาสเร่งรัดพัฒนาได้เต็มที่ เมื่อประเทศไทยได้ทำการเร่งรัดพัฒนาประเทศในระยะหลังนับแต่สังคมโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมา จึงสามารถจำกัดบัญชาเกี่ยวกับการสร้างชาติ (Nation-Building) ให้อยู่ภายในขอบเขตได้โดยไม่ยากนักและมุ่งหน้าพัฒนาประเทศไทยให้ก้าวหน้าวุ่งเรืองได้อย่างรวดเร็ว

นอกจากนี้ความสามารถในการจำกัดของผู้บ่อนทำลายความเป็นคันหนึ่งอันเดียว ก็คือประเทศไทยภายนอกและภายนอกได้นั้น ทำให้เสถียรภาพทางการเมืองของประเทศไทยสูงและเชื่อได้ว่าเป็นส่วนสำคัญที่อำนวยความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคม (Economic and Social Progress) ในรอบ 10 ปีที่แล้วมาเป็นอย่างดี หากเราจะบทวนความก้าวหน้าแล้วจะเห็นได้ว่ารัฐบาลไทยสามารถกำหนดเป้าหมายของโครงการในการก่อสร้างรากฐานทางเศรษฐกิจได้เป็นขั้นตอน และยังสามารถกำหนดผลวิธีพัฒนาไว้ล่วงหน้าได้ ทั้งนี้เพราะรัฐสามารถประเมินรายรับในแต่ละปีของประเทศไทยได้อย่างแน่นอนนั่นเอง และโครงการเหล่านี้ได้มีส่วนคำนึงความต้องการให้เก่งงานกัน ๆ ด้วย รัฐบาลสามารถทุ่มเทเงินในยัตราชัยจะค่อนข้างสูงเพื่อช่วยพัฒนา

เศรษฐกิจและสังคมในทันท่วงที่ อาทิเช่น มีโอกาสช่วยเหลือในการขยายที่ดินเพื่อประกอบการเกษตรกรรม ขยายการใช้ปุ๋ย การใช้เครื่องมือทุนแรง และการกำจัดศัตรูพืช รัฐสามารถอ่านว่าความต้องการให้เก่าออกชนในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมและร้านค้าได้ในอัตราสูงกว่าเดิม รัฐสามารถส่งเสริมการศึกษาของชาติให้มีมหาวิทยาลัยมากแห่ง มากขึ้น ตลอดจนจำนวนโรงเรียน และนักเรียนในระดับต่าง ๆ มากขึ้น รัฐสามารถกำหนดโดยติดต่อรัฐธรรมนูญให้รับทราบไปได้ทั่วไปอย่าง และขยายการพัฒนาการอนามัยเพิ่มขึ้น ให้หลายประเทศ และรัฐสามารถส่งเสริมศิลปะและวิทยาการใหม่ ๆ ที่เป็นคุณประโยชน์แก่ประเทศไทยพัฒนา และยังมีโอกาสช่วยเหลือยกระดับ มาตรฐานความเป็นอยู่ของชาวชนบทให้สูงขึ้น การเพิ่มเงินพัฒนาให้ในระดับสูงจะสังเกตได้จาก ยอดเงินงบประมาณประจำปีในระยะหลัง ๆ นี้ ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

เมื่อรัฐมีความสามารถในการเป็น “ผู้ให้” ประชาชนทั้งหลายผู้ได้รับความสามารถและมีโอกาสในการที่จะช่วยเสริมสร้างความเจริญให้เกียรติให้ในรูปต่าง ๆ กัน โดยเฉพาะค่าใช้สอยในการเป็นผู้ประกอบกิจกรรมทั้งด้านการเกษตร การคุณภาพกรรม หรือการค้า หรือเป็นผู้ใช้บริการในกิจกรรมดังกล่าวที่เกิดขึ้นมาในระยะพัฒนา ยังมีส่วนส่งเสริมให้กิจกรรมเหล่านั้นเพิ่มความมั่นคงมากขึ้น และเมืองเศรษฐกิจทั้งหลายขยายตัวโดยไม่ระบุกังวลแล้ว ยัตราชากการแลกเปลี่ยน เงินตราต่างประเทศก็มั่นคงซึ่งนับเป็นอนาคตที่สองของโลก และรายได้ของรัฐก็มีมากขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้แม้ครั้งที่ได้เกิด “ความไม่เป็นไร” “ความรักสนุก” “ความไม่เคยถูกหัวใจไม่เย้ายวนใจ” “การทำงานล่าช้า” “ความไม่ถูกต้องในวิทยาการสมัยใหม่” “การถือเอกสารประโยชน์ส่วนตัว” “ความฟุ่มเฟือยสันเปลือย” ของสถาบันและมวลชนชาวไทยทั้งหลาย หรือการที่ผลตอบแทนจากการลงทุนต่ำกว่าที่ควรจะเป็นมาก ซึ่งจะเรียกว่าเป็นการขาดทุนไปทั้งช่วงอยู่บ้างแต่ ประเทศไทยยังสามารถเพิ่มความเจริญในทางเศรษฐกิจขึ้นได้มาก

นอกจากนี้เสถียรภาพทางการเมืองของประเทศไทยยังช่วยส่งเสริมดึงดูดเงินทุนจากประเทศที่ร่าวยให้นำมาเพิ่มความคึกคักในวงเศรษฐกิจภายในได้ทั้งในรูปเงินให้กู้ เงินให้ยืมหรือเงินลงทุนของเอกชน เพราะรัฐบาลต่างชาติก็ต้องการที่จะเข้ามายังประเทศไทย สามารถประเมินผลประโยชน์ของเขาร่วมกับการนำเงินมาลงทุน โดยไม่ต้องกลัวว่าจะต้องสูญเสียเงินต้นทุนไปในกรณีที่จะยกทรัพย์เอาไปเลย หรือในการเนื้ที่จะถูกทำลายทรัพย์ หรือถูกบังคับในการดำเนินกิจการ หรือในการที่เกิดสถานการณ์เป็นภัยสำหรับการไม่ได้หรือไม่ดีก็ตาม การที่ต่างประเทศมาลงทุนในประเทศไทยเป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นการถ่ายทอดความเจริญโดยเพิ่มทรัพยากรและเพิ่มเทคโนโลยีให้แก่ประเทศไทยในระยะหลัง ๆ นี้เป็นอันมาก

ตัวอย่างเหตุนี้เราจึงต้องการเดี๋ยวยาวภาพทางการเมืองชนิดที่คำนวณความเสี่บ ทางเศรษฐกิจ อย่างที่แล้ว ๆ มาหรือที่ดีกว่านี้ให้แก่ประเทศไทย เพราะเรามีความเชื่อมั่นว่าในอนาคตประเทศไทย ของเราน่าจะมีวิธีการที่จะเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงานเก้านั้นให้ดีขึ้นได้อีกมาก เราจึงมี ความปรารถนาที่จะได้มีสภาพความเป็นอยู่ที่อุดมสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไปเรื่อย ๆ และอย่างรวดเร็วโดยมี ทรัพยากรมาให้ในการพัฒนาประเทศให้มาก แต่ว่ารัฐบาลเองก็คงปรารถนาที่จะได้มีโอกาสสร้าง สรรษความเจริญให้แก่ประชาชนจำนวนมากที่อยู่ในชนบทซึ่งอยู่ห่างไกลออกไปมากยิ่งขึ้น แต่ใน ขณะเดียวกัน พวกราชช้าไทยก็ยังหวั่นเกรงบรรยายกาศที่ตรงกันข้ามที่จะหยุดหรืออนุญาติงบประมาณ ประดันอันเหลือที่เหลือของเราว่า

ตัวอย่าง ในประเทศไทยในโคนีเชี่ยสมัยปัจจุบันนี้เป็นรัฐบาลที่ซึ่งการรัฐไม่สามารถ ให้เกิดการแตกแยก กันภายในประเทศไทยให้เสียรภาพทางการเมืองไม่มีมั่นคง เศรษฐกิจเป็นไปอย่างขาดหลัก จึงทำให้ อินโนนีเดียขาดโอกาสในการเพิ่มความเจริญไปหลายปี ทั้ง ๆ ที่ประเทศไทยนี้ก็มีทรัพยากรธรรมชาติ อย่างมหาศาล สำหรับประเทศไทยปัจจุบันและประเทศไทยเดียวที่นี่ให้ทุ่มเททรัพยากรและควบคุมเหตุ การณ์ภายในได้ และได้รับการคุ้มกันเสถียรภาพทางการเมืองจากประเทศไทยภายนอกยังคงดีด้วย จึงมี โอกาสที่จะทุ่มเททรัพยากรพัฒนาความเจริญทางเศรษฐกิจให้เต็มที่ ส่วนประเทศไทยม่ายังมีสิ่ยร ภาพทางการเมืองไม่ดี เพราะต้องการจะเปลี่ยนปรัชญาและระบบการปกครองจึงทำให้เกิดการ ขาดแย้ง และสภาพความเป็นอยู่ในทางเศรษฐกิจทรุดโทรม และยังมีอิทธิพลประเทศไทยที่ผู้นำและ ข้าราชการถือปวงโภชนาส่วนตนมากเกินไปจนทำให้แตกแยก สามัคคี และมีผลร้ายต่ำเสถียรภาพ ทางการเมือง ดังนั้นเสถียรภาพทางการเมืองจึงถือเป็น “กุญแจ” สำคัญที่จะผลักดันให้ประเทศไทยได้มี โอกาสพัฒนา

การวิเคราะห์เสถียรภาพทางการเมือง โดยปกติต้องเป็นหน้าที่ของรัฐบาลและประชาชนของ ตนแทนนั้น ๆ เอง โดยต้องอาศัยกลไกหลายสิบอย่าง แต่ในระบบการเมืองระหว่างประเทศไทย สมัยใหม่นั้น ประเทศไทยภายนอกก็มีอิทธิพลอย่างสำคัญในการช่วยเหลือหรือช่วยเพิ่มพูนเสถียรภาพ ทางการเมืองของประเทศไทยนั่น ๆ ให้ และในขณะเดียวกัน ประเทศไทยเหล่านี้ก็มีโอกาสสรุกรานหรือ พยายามทำลายเสถียรภาพทางการเมืองที่มีอยู่ของประเทศไทยที่กำลังพัฒนาเพื่อหวังที่จะนำลัทธินิยม ของตนเอ้าไปใช้ให้ได้ ภายใต้บรรยายกาศที่ต้องการความมั่นคงในเรื่องเสถียรภาพทางการเมือง เหล่านี้ จึงมีส่วนมีคับให้ประเทศไทยที่ต้องการพัฒนาตนเองอย่างรวดเร็วขึ้น ๆ นั่นคืออาศัย รัฐบาลแบบที่หารเข้ามานบริหารงาน มีข้าราชการทั้งที่ตรวจและผลเรือนเป็นผู้ที่มีอำนาจอย่าง กว้างขวางทั้งในการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติงานโดยเบ็ดเตล็ด ๆ และมีการบริหารงานแบบ

รวมย่อมาสูงไว้ในส่วนกลาง น้ำจะพิจารณาเป็นอันดับแรกแล้วจะเห็นว่าในภาวะที่มีการแทรกซึมแบบให้กินจากภายในยกไปทั่ว กิจกรรมแบบนี้ก็จะช่วยให้มีกำลังอำนาจที่จะรักษาเสถียรภาพทางการเมืองเพื่อให้เป็นประโยชน์แก่การพัฒนาได้ แต่ประชาชนก็ต้องเสียสละสิทธิ์ต่าง ๆ ไปหลายอย่าง โดยหวังกันว่า เมื่อสถานการณ์ดีขึ้นเรื่อย ๆ แล้ว ติ่งหัวก็จะกลับคืนมา อย่างไรก็ตามภายใต้การบริหารงานแบบชาชาร์กมีอำนาจสูง ข้อเท็จจริงก็มักจะเป็นว่า สถานการณ์ต่าง ๆ อันไม่เรียบร้อยก็เกิดขึ้นจนได้ และเป็นกำลังผลักดันให้รัฐบาลต้องขยายกำลังทางทหารและตำรวจ ทำให้เราต้องนำทรัพยากรจำนวนมากมาใช้จ่ายในต้นนี้ ซึ่งนโยบายการขยายกำลังแบบนี้มุ่งที่จะส่งเสริมความมั่นคง (Security) ในภาครัฐและหาเสียงซึ่งพอยังประชาชนพลเมือง ส่วนประเทินที่ว่าจะทำให้บังเกิดความเรียบร้อยหรือไม่หรือเป็นการสร้างเสถียรภาพที่ดีอย่างไรนั้น ควรที่พอกเราชาวไทยจะได้ภูมิใจที่ดูว่า การสร้างกำลังอำนาจปราบปรามเพิ่มขึ้นเพื่อรักษาความปลอดภัยของประชาชนนั้น จะมีผลต่อกิจกรรมพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างชาติอย่างเดียวหากหรือว่าความมีข้อสังวน์ที่ได้เพียงไว้

เหตุผลเบื้องหลังของการกำหนดนโยบายสร้างความมั่นคงทางการเมืองนั้นคงจะเป็นไปในท่านองว่า (1) ประเทศไทยจำต้องเพิ่มการเข้ามายังอำนาจของทหาร เพื่อบังกับการรุกรานจากภายนอก เพราะมีเหตุการณ์ร้ายแรงที่ถูกตามมาใกล้ประเทศไทย ยังนับว่าเป็นเหตุการณ์ภัยนอกซึ่งยากที่จะหลีกเลี่ยงมิให้รัฐไม่ต้องเสียเงินนี้ไม่ได้ (2) ประเทศไทยต้องเพิ่มกำลังทหารและตำรวจขึ้น เป็นการคาดการณ์เพื่อปราบปรามผู้ก่อการร้ายภายในประเทศไทย ซึ่งงานนี้มีภาระเป็นงานประจำที่จะทำให้รัฐต้องใช้เงินเป็นอันมาก เพื่อแก้กับความสงบเรียบร้อยของประชาชนอีกภาระหนึ่ง และ (3) ประเทศไทยจำเป็นท้องขยายกำลังตำรวจในญี่ปุ่นเพื่อช่วยเร่งรัดการปราบปรามโจรผู้ร้ายที่กำลังก่อเรื่องอยู่ในเมืองญี่ปุ่นให้หายเรียบไป ซึ่งก็ต้องการใช้เงินมากเหมือนกันและทั้งหมดหมายความว่าเราต้องมีค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษากำลังทหารและตำรวจไว้เป็นประจำเพิ่มขึ้นอีกด้วย หนึ่งซึ่งเป็นเงินก้อนใหญ่ โดยหวังว่าทั้ง 3 กรณี เมื่อรัฐมีภาระพยายามกำลังปราบปรามพอเพียงแล้ว เหตุการณ์ร้ายที่จะมาทำลายความมั่นคงทางการเมือง เสถียรภาพทางการเมืองหรือบุราภัณฑ์ สำหรับการพัฒนาจะจะอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐได้

ในชั้นนี้จะเห็นว่า ภาระขยายกำลังทหารและตำรวจเพื่อรักษาความมั่นคงทางการเมืองนั้น พิจารณาในชั้นแรก ก็รู้สึกว่าเป็นสิ่งจำเป็น เพราะจะได้ช่วยกันก้าวต่อศัตรุของชาติให้หมดไปโดยเร็ว แต่หากพิจารณาต่อไปอีกชั้นหนึ่งแล้ว จะเห็นว่าความทั้งใจจะขยายกำลังอย่างเดียวเน้นไม่น่าเพียงพอ ควรจะมีแผนการพัฒนาการทำงานและตัวบุคคลประกอบกันไปด้วย ทั้งนี้เพราะว่าภาร

ให้สถานการณ์ปัจจุบันในรากฐานว่ามีต่างประเทศเข้ามายุทธิ์ชิงอำนาจชาวไทย การดำเนินงานขยายกำลังของข้าราชการผู้ปฏิบัติงานในด้านการปราบปราม โดยรัฐมิได้สนใจพัฒนาระบบที่มีการทำงานและมิได้มีกลไกควบคุมความประพฤติและการกระทำหน้าที่ราชการ หรือมิได้ให้การฝึกอบรมและให้ความรู้ในด้านเบื้องหนาของประเทศให้แก่เจ้าหน้าที่อย่างพอเพียงแล้วอ้างจากถูกเป็นสื่อให้พวกเราร้าวไทยเทาแยกกันก็ได้ เพราะฝ่ายที่ใช้กำลังย้อมใจร้อน หากเห็นว่าไม่สามารถดำเนินการปราบปรามให้ได้เรียบร้อยก็อาจจะวุ่นวายใจ และหากทางดำเนินการไปในเชิงแทรกซ้อน ก็จะน่าจะสามารถควบคุมสถานการณ์ไว้ได้ ซึ่งการที่ต้องการทราบปราบปรามให้เรียบร้อยโดยรวดเร็วนั้น คาดการณ์ที่ต้องการทราบโดยทั่วไป ยังหากประชาชนไม่ค่อยมีจิตใจนิยมหรือมีศรัทธาในผู้ปฏิบัติงานบ้างแล้ว อาจจะทำให้เป็นที่เกลียดชัง หรือไม่อยากจะทำงานร่วมได้ บุรุษสำคัญที่ควรจะเดือดอย่างใกล้ชิด ก็คือท่านที่และสมรรถภาพของผู้ใช้อำนาจรักษาภูมายังทั่วไปในกรณีที่มีจำนวนมากขึ้น ผู้เขียนเกรงว่า จุดมุ่งหมายในการขยายกำลังรักษาภูมายังจะไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการพัฒนาประเทศ แม้ในด้านการรักษาภูมายังก็อาจจะมีผู้ปฏิบัติงานที่ทำเนินงานไปโดยผิดวัตถุประสงค์และท่านที่ดูแลการของทางราชการเพิ่มขึ้นมาก

สำหรับประเทศไทยที่เกี่ยวกับทัศนคตินั้น คือว่า ทัศนคติของการบังคับตามกฎหมาย (law-enforcement) ซึ่งต้องการการแต่งตั้งอำนาจให้ทันเวลาเร่ง บังคับทัศนคติของการพัฒนาซึ่งต้องการข้าราชการที่สามารถคลุกคลีทำงานร่วมกับประชาชนให้เกิดหัวคิดริเริ่ม (creative) และคิดได้ลึกซึ้ง (imaginative) และสามารถปรับเปลี่ยนการณ์ให้เป็นประโยชน์แก่การส่งเสริมความเจริญนั้น เป็นคนละแนวคิด นอกจากจะต้องมีการฝึกฝนบุคคลที่ต้องใช้อำนาจรักษาภูมายังให้เข้าใจและเห็นด้วยกับความจำเป็นในการพัฒนาประเทศ ก็จะช่วยลดข้อแตกต่างระหว่างทัศนคติทั้ง 2 ประเภทนี้ให้น้อยลงได้

สำหรับประเทศไทยที่สองที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานผิวทั่วไปที่ดูดาย ประการ ก็คือ

ประการที่ 1 การฉีดอัมนาบัตรให้ผู้คนเกินไปคงข้าราชการ ทุกวันนี้มีคำว่า “ทุกวันนี้มีคำว่า” ของประชาชนว่าถูกข้าราชการรังแก ถูกกด เรียกเขาวินทางรุณ ญี่ปุ่น แต่ถือประโยชน์อ่อนๆ เสมอทั้งๆ ที่ประชาชนส่วนใหญ่ก็มีสภาพความเป็นอยู่ที่ไม่น่าพอใจนัก บางแห่งประชาชนเกลียดข้าราชการจนข้าราชการไม่สามารถเดินทางเข้าไปในท้องที่ได้สักทว好吗

ประการที่ 2 มีข้อสังสัยเกิดขึ้นว่าผู้ที่ม้อานาจั่นจะเน้นย้ำงานในระดับสูงสุดจนบากบูรับข้อมูลที่ไม่ถูกตั้งก็ตามเป็นจริงทั้งที่ประชาชนในท้องที่ต่าง ๆ กำลังเผชิญอยู่ ทั้งนี้อาจเป็นว่าผู้รายงานขั้นแรกก็เป็นคนบังคับเท็จจริง หรือเพราผู้คนนั้นเองไม่รู้ซักเท็จจริง จึงทำรายงานแบบที่จะเป็นการรักษาสถานะของตนคงไว้ ไม่ให้น่าวายหนือขึ้นไปสู่สาธารณะโดยหักครึ่งเดียว หรือเพื่อให้หน่วยเหนือขึ้นไปให้กำเนิดช่วงเวลาพิเศษเป็นการตอบแทนงานของตน

ประการที่ 3 สถานการณ์แวดล้อมเกี่ยวกับผู้ปฏิบัติงานก็ไม่ค่อยดีนัก ทั้งทหารและตำรวจ เท่าที่มีอยู่ก็มีเงินเดือนน้อย พวกรสั่งเดินทางไปในท้องที่ซึ่งห้าม เดินทาง บางครั้งต้องบุกป่า แต่เบียดเลียงก็ไม่มีหัวก้มมีแต่กว่าจะใช้กีယก จำเป็นจะต้องใช้วิธีแสวงหาผลประโยชน์อื่น ๆ นานาประการ บางครั้งอาจผิดกฎหมาย แต่เมื่อหลายครั้งที่ไม่ผิดกฎหมายหรือควรเบียบข้อบังคับ ของทางราชการ นักราชการจะผิดใจร้ายบวนในการปฏิบัติราชการ การที่ไม่ผิดใจร้ายเป็นเพราะ ว่าข้าราชการนั้นเป็นผู้ที่งดงามบังคับขึ้นให้เป็นศูนย์แก่ตนเอง หรือหลักเลี้ยงต้องการให้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง แต่การขาดจารยابวนหรือสติสมรรถนะนั้นเองที่ทำให้ข้าราชการหลงผิด ใช้อ่านใจให้ค่ายกวางว้าง ยังเป็นข้าราชการที่ต้องควบคุมนิยมบ่ำเรื่องแล้วยังน่าหวั่นเกรงมากขึ้น เพราะหากมีสิ่งใดๆ ก็ตามให้ใช้อ่านใจในทางไม่ดีไม่เหมาะสมแล้ว ก็จะทำความเสื่อมเสียให้วังการ ข้าราชการส่วนใหญ่ แก่รัฐบาลและแก่สถาบันการน้อมบ้านเมือง ได้ หากที่รัฐบาลใช้อ่านใจ แรงเกินขอบเขตไป ผู้ที่เป็นฝ่ายเสียหายก็คือประชาชน เมื่อเกิดเหตุร้อนหนาวไม่ได้ก็จะไม่พอ ใจจะอ้าวที่อ่านรัฐบาลเป็นจำนวนเพิ่มมากขึ้น

ประการที่ 4 การรุกรานจากภายนอกมักจะใช้การอิงชนกลุ่มน้อย (minority groups) และ ประชาชนในภาคที่นั้น ซึ่งมีความรู้สึกน้อยใจง่ายให้เกิดเกตีຍดังรัฐบาล การรุกรานความสงบ ภายในมักจะอาศัยความรู้สึกที่ไม่ดีต่อกันระหว่างข้าราชการ ทหาร ตำรวจ และประชาชน เพื่อ วิ่งให้รุนแรงขึ้นกันได้

ประการที่ 5 ข้าราชการที่ห้องอยู่ต่อระเบียบการและทำทักษะของข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ก็มีมาก ในขั้นแรกข้าราชการเหล่านี้ก็มีความตั้งใจทำงานดี แต่เพราะบุราภากาคไม่ยำเนยให้ ระเบียบ การหดหู่นและสายงานที่ยาวนานทำให้บุคคลผู้ปฏิบัติงานนั้นมี意向ที่กลั้นความผิดหวังบ่อย ๆ ครั้งใด ดังนั้น การเพิ่มจำนวนเพิ่มจำนวนผู้เข้ามาตามกฎหมายโดยมิใช่เต็มภาระการณ์ให้ตั้ง ภาระที่ให้บุคคลเหล่านี้มีทั้งหมดที่ในทางนิเสียง (negative) ซึ่งจะทำก่อการขัดแย้งกับข้าราชการ ที่กำลังทำงานในท้านพื้นนาเป็นแน่ เมื่อการขัดแย้งเกิดขึ้นก็จะทำให้การพัฒนาประเทศดำเนิน

ไปได้ด้วยความยากลำบาก เนื่องจากมีเหตุการณ์เหล่านี้นอกจ้าจะทำให้รัฐห่างไกลประชาชนส่วนใหญ่ในชนบทแล้ว ความไว้วางใจของรัฐที่จะมอบอำนาจให้ชนบทพัฒนาจากความต้องการของคนเองก็จะหายไปอีก ดังนี้จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ทางราชการต้องพิจารณาหาทางที่จะสร้างทัศนคติของข้าราชการฝ่ายป্রวันป្រាមให้ทำงานในด้านส่งเสริมสามัคคีธรรมระหว่างข้าราชการกับประชาชน ด้วย ชีวิตรากฐานการเรื่องก็จำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงและใช้กลวิธีที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานเหล่านี้ให้สามารถประสานงานกับข้าราชการฝ่ายพัฒนาได้ โดยมิให้ฝ่ายพัฒนาต้องห้อใจหรือทำให้ประชาชนจำต้องศึกษาหากห่างไปโดยใช้เหตุ

ดังนี้ในการรักษาเสถียรภาพทางการเมืองด้วยอำนาจบังคับตามกฎหมายนี้ เมื่อมีผู้สนับสนุนว่าใช้ได้ในบางประเทศ แต่ก็มีขอบเขตจำกัดและอาจเกิดผลดีได้เฉพาะในระยะเวลาอันสั้นเท่านั้น และยังไม่น่าเพียงพอสำหรับการสร้างบวรภาพการสำหรับการพัฒนา เพราะว่าหน้าที่ของรัฐที่จะอ่อนนุนภัยให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมให้ดีนั้น ต้องมุ่งเสริมสร้างสามัคคีธรรม ซึ่งจะช่วยให้ได้ประยุตค์ใช้จ่ายในการบริหารป្រាម ประชาชนจะไม่มีกำลังใจไม่ห่วงหน้าห่วงหลังว่าจะมีความคาดถอนกำลัง รัฐจะให้การพัฒนาส่งเสริมอาชีพ ให้ง่ายเพราเหตุการณ์ไม่ป่วนแปร รัฐจะได้เพิ่มมือที่จะช่วยกันทำงานพัฒนาและจะได้นำเงินมาลงทุนในการพัฒนาให้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย

ในเรื่องเบื้องหมายเหล่านี้ หลังจากที่ได้ทำการศึกษาจากประสบการณ์และแนวความคิดของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนามาแล้ว ศาสตราจารย์ ดร. มิลตัน อีสเมเน่ได้เสนอข้อสรุปไว้แบบหนึ่งว่า หน้าที่ของรัฐก็คงถูกส่วนราชการแบ่งให้เป็น 5 ประการคือ

1. รัฐบาลต้องรักษาเสถียรภาพโดยการบังคับการรุกรานจากภายนอก และรักษาความสงบภายในให้เรียบร้อยและมั่นคง
2. รัฐบาลต้องสร้างให้ประชาชนมีจิตใจเชื่อมั่นเยือนรับนับถือรัฐบาลอย่างพร้อมเพรียงกันและพยายามต่อรองรักษาสถานการณ์ให้ดีไว้
3. รัฐบาลต้องแผนงานมากคู่กัน ๆ แผ่นดิน ๆ ศาสตราต่าง ๆ และเชื้อชาติต่าง ๆ ที่มีอยู่ภายในประเทศให้รวมกันเป็นชุมชนการเมืองระดับชาติ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งให้เป็นประเทศไทยนี้อย่างแท้จริง
4. รัฐบาลต้องจัดแบ่งอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาจากรัฐบาลกลางไปให้ถูกต้องตามที่มีอยู่ในรัฐตัวภายนอก องค์กรของรัฐระดับท้องถิ่น และองค์กรการส่วนอาชันช่วยกัน และ

5. รัฐบาลต้องส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในงานพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการที่จะคิดวิเคราะห์ศักยภาพและตัดสินใจทำอะไรใหม่ ๆ ขึ้น

ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าจะสามารถนำมาเป็นแนวปฏิบัติการของรัฐบาลไทยได้เป็นอย่างดี โดยหากว่ารัฐบาลสามารถปฏิบัติภารกิจในท้านการเมืองทั้ง 5 ประการแล้ว ก็เป็นที่หวังได้ว่าจะได้บรรยายกาศที่สามารถอ่านนายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยได้ จะเห็นได้ว่าในยามที่เหตุการณ์สงบ รัฐบาลไทยก็ได้พยายามเข้าถึงประชาชน ส่งเสริมการทำงานร่วมกับประชาชน และสร้างภาพพจน์ (image) ที่ดีในหมู่ประชาชนตัวยความเห็นอุปຍาก ครั้นมาถึงคราวที่สถานการณ์เกี่ยวกับความสงบของประเทศไทยถูกคุกคามจากแผลงอิทธิพลภายนอกและถูกบันทุณ ความสงบสุขภายในหัวใจผู้ร้าย เหตุการณ์กลับเป็นการส่งเสริมให้รัฐต้องเพิ่มความสำคัญในท้านการรักษาภูมายให้มากยิ่งขึ้นจนอาจส่อความสำคัญที่เคยมีมา ดังนั้นลักษณะไม่ระมัดระวังให้ การปฏิบัติงานตามข้อ 1 อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานข้อที่ 2 – 3 ซึ่งทำให้บทบาทของรัฐบาลในข้อที่ 4 – 5 ในอันที่จะขยายการมีส่วนร่วมของประชาชนให้ชัดเจนไปทั่ว ข้าราชการทุกคนจึงเปรียบเหมือนภาพพจน์ (image) ของรัฐบาลซึ่งจำเป็นจะต้องสร้างให้มีลักษณะดี หากข้าราชการประพฤติดีลงกับกล่าวร้ายบ่ยสื่อของฝ่ายก่อการแฉ ข้าราชการเหล่านี้จะถูกยกย่องเป็นเครื่องมือทำลายสมพันธภาพระหว่างประชาชนกับข้าราชการได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะยังผลให้การรักษาเสถียรภาพทางการเมืองในระยะยาวเป็นไปทั่วความทากลำบากยิ่ง การที่รัฐบาลได้ใช้วิธีการทุ่มเทกำลังกายต่อสาธารณะเพื่อการป่วยป่วยเป็นครั้งเป็นคราวนั้น ก็เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันกว้างขวางว่า เป็นเครื่องหมายอย่างหนึ่งของการป่วยป่วยที่ไม่ถอยมีประสิทธิภาพน่ากร้าว ไม่เหมาะสมในการที่จะทราบป่วยป่วยเหตุร้ายให้สูง Bryan ได้ คือผู้ร้ายมักหนีไปซ่อนตัวเสีย เมื่อพลัดกำลังผ่านไปแล้วก็สามารถกลับมาระบกวนใหม่ได้อีก

การป่วยป่วยด้วยกำลังอย่างรุนแรงและไม่สม่ำเสมอคนนี้รู้สึกว่าจะได้ผลชั่วระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น เป็นที่ทราบกันดีว่าประชาชนยอมต้องการความมั่นคงและความปลอดภัยอย่างถาวร กิตติศักดิ์ ไม่ใช่ชั่วครั้งชั่วคราวตามที่รัฐบาลกลางปรับปรุงให้ เพาะเมืกของกำลังกลับไปแต่เวกาก็จะเผชิญกับเหตุร้ายอีก หน้าที่ของรัฐในการสร้างบรรยายการเพื่อการพัฒนาที่ก่อจิตวิทยา ยาตัวตัวที่ไม่ว่าเมื่อไหร่หลักจิตวิทยาที่จะขยาย “กร้าว” ให้ก้าวไปจนถึงประชาชน สร้างประชาชนให้เป็นเกราะป้องกันโดยช่วยเหลือตนเองหรือพากเพกช์คงทนยังหรือเข้ามายังความช่วยเหลือทางราชการ ซึ่งได้แก่การช่วยกันสร้างสรรค์สิ่งอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ช่วย

เป็นหุ้นเป็นตาให้แก่รัฐ หรือช่วยรักษาทรัพย์สินอันเป็นของสาธารณะร่วมกัน เมื่อรัฐมีโครงการพัฒนาอย่างไรขึ้นมา ประชาชนจะได้เข้าร่วมมือช่วยเหลือกับฝ่ายรัฐบาลอย่างใกล้ชิด เป็นที่ทราบกันอยู่ว่าข้าราชการที่เป็นเกตไกของรัฐมีเพียงไม่กี่เปอร์เซนต์ของประชากรทั้งหมด หากจะให้ข้าราชการเป็นผู้ดูแลทำเองนั้นจะได้ผลสักเพียงไว รัฐพัฒนาเช่นประเทศไทยจึงควรหาทางดึงประชาชนที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก 30 ล้านกว่าคนเข้ามายังการร่วมกัน ซึ่งแน่นอนจะเป็นงานใหญ่ที่จะต้องใช้เวลาอันยาวนาน

การสร้างความยอมรับในรัฐบาลหรือการปลูกฝังความร่วมมือให้เกิดขึ้นระหว่างรัฐกับประชาชนนั้น มีความยิ่งจากแนวทางที่ประเทศไทยเดินทางไปปฏิบัติกันอยู่ คือ แห่งชาติที่ได้พยายามแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งที่รุนแรงถึงขั้นทุกคราวแล้ว ก็ยังไม่สามารถขัดความยุ่งยากภายในประเทศได้ จึงจำต้องหาหนทางใหม่โดยให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารประเทศไทยในส่วนต่าง ๆ ของประเทศไทยระหว่างภารกิจและความอยู่ในระยะจุนแจง ประเทศไทยได้จัดให้มีโครงการร่วมมือกันในท้านสันติ (Pacification Program) โดยรวมรวมบุรุษประชาชนให้เป็นกลุ่มก้อนและทำงานร่วมกัน ซึ่งที่ 2 ประการนี้เพื่อให้ประชาชนมีความรู้สึกว่าตนเป็นเจ้าของประเทศ

ตั้งนี้การบ่ม်กันมิให้ประเทศไทยซึ่งเคยมีสัดส่วนทางการเมืองในระดับน้ำพอดีและกำลังจะถูกถอนกวนจากฝ่ายตรงข้ามมิให้ตั้งเสียหายลงไป โดยอาศัยการปราบปรามโจรผู้ร้ายให้เรียบร้อยโดยรวดเร็วอย่างดีด้วยนั้นย่อมไม่เพียงพอ เพราะผลลัพธ์ของการปราบปรามเช่นนี้อาจจะกลับมาเป็นอุปสรรคของการพัฒนาในระยะต่อไปได้อีก บทบาทของรัฐบาลจึงควรพิจารณาถึงการดำเนินการใด ๆ ของรัฐบาลที่จะให้สอดคล้องกับสภาพวิธีของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระยะสั้นและระยะยาวด้วย กล่าวอีกนัยหนึ่งในขณะที่จะต้องหาทาง “ตัดไฟเสียแต่ก้นลม” จากเหตุการณ์ร้ายๆ รัฐก็จำเป็นจะต้องรักษา “ต้นไม้พันธุ์” ไว้ให้ได้มากที่สุด และบำรุงต้นไม้เหล่านี้ไว้ด้วยเทคนิคไม่ทำเน่าเปื้อย อันจะเป็นผลให้ไม่พันธุ์ต้นนั้นคงทนได้มากที่สุด งานในหน้าที่ของรัฐนี้จึงมีลักษณะไม่เพียงแต่เฉพาะใจประชาชนเท่านั้น แต่เป็นการซิงแคนกันระหว่างรัฐกับฝ่ายตรงข้ามที่ต้องการทำลายสัดส่วนของประเทศไทยด้วย ผู้ที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องจึงมีความรับผิดชอบโดยเดียว ในเมื่อประเทศไทยเราอยู่ในยุคพัฒนา เรายังไงจะได้มีโอกาสพัฒนาให้มากที่สุด หากเราสามารถใช้จิตใจประชาชนช่วยเราลงให้แล้วก็เท่ากับว่าเราได้สามารถรักษาความมั่นคงทางการเมืองไว้ให้ในระยะยาว และสามารถสร้างบรรยายกาศเพื่อการพัฒนาให้สำเร็จลุล่วงไปอย่างดี และเชื่อได้วาเป็นวิธีการที่จะประหยัดค่าใช้จ่ายในท้านที่มีใช้การพัฒนาเพื่อนำเงินมาใช้ในการพัฒนาให้ได้มากที่สุด ผู้เขียนเห็นว่าการสร้างบรรยายกาศของการพัฒนาใน

ส่วนที่เกี่ยวกับเสถียรภาพทางการเมืองมิให้เกิดแปรปรวนบ่อย ๆ ต้องให้ข้าราชการสามารถปฏิบัติงานให้ประชาชนเกิดความครั้งชาติอย่างบูชา และจำเป็นที่รัฐจะต้องเร่งรัดการพัฒนาศักดิ์ศรีและระบบการไปในเวลาเดียวกันและอย่างหนักแน่นทุกอย่าง ซึ่งการหลังนี้ผู้เขียนเห็นว่าเราต้องดำเนินการให้น้อยกว่าที่ควรจะเป็นอีกมาก

จักรกฤษณ์ บรรดิษฐุกการ